GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
Romănia și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 44. *Duminecă 24 Februariu (8 Martie)* **1885.**

Brașovŭ, 23 Febr. (7 Martie) 1885.

Rĕsboiulŭ este la ușă!

Așa vestescŭ aḑĭ tóte ḑiarele europene și se pare că de astădată presĕmțirea nu le va înșela,

Este vorba de-o-camdată numai de unŭ rĕsboiu între Anglia și Rusia și numai în Asia, dar odată isbucnitŭ în Asia cine ne garantéză, că flacările nu se vorŭ lăți până la noi, aprinḑênḑŭ și șubredulŭ coperișŭ alŭ bĕtrânei Europe?

Dér sĕ remânemŭ la obiectulŭ, ce preocupă aḑĭ interesulŭ generalŭ alŭ lumei politice și diplomatice.

Cetitorii noștri sciu că de multŭ esistă mare încordare între Anglia și Rusia, din causă că puterea acésta din urmă s'apropiă totŭ mai multŭ de provincia Heratŭ din Asia centrală, pe care voiesce sĕ-o ocupe cu ori-ce prețŭ.

S'au fostŭ învoitŭ amêndouĕ guvernele din Londra și din Petersburg, de a aplaná diferențele prin numirea unei comisiunĭ mixte spre a delimitá fruntaria de méḑănópte a Afganistanului. Comisiunea anglesă s'a și presentatŭ la fața locului, dar în locŭ sĕ întâlnéscă acolo pe comisarii rușĭ a datŭ de căzacĭ, carĭ veneau sĕ ocupe nouĕ ținuturĭ în marșulŭ lorŭ spre Heratŭ.

Heratulŭ, se asigură, este cheia Afganistanului și dacă elŭ va fi ocupatŭ de Rușĭ este amenințată posesiunea anglesă în Indii.

Cabinetulŭ britanicŭ a protestatŭ în contra înaintărilorŭ și ocupărilorŭ din partea Rusiei și într'o notă mai nouĕ a cerutŭ dela guvernulŭ Țarului, ca sĕ-șĭ retragă căzacii din ținuturile ocupate în timpulŭ din urmă. Rușii nu voiescŭ sĕ scie de acésta și ḑiarele ruse anunță pe față că Rușii au de gândŭ a ocupa cu orĭce prețŭ Heratulŭ.

Afganii au primitŭ dela Anglesĭ sfatulŭ sĕ nu procédă ofensivŭ. Ce va fi însĕ dacă Rusia va procede ofensivŭ?

Posibilitatea acésta o prevedŭ Anglesii și de aceea se pregătescŭ de rĕsboiu. In tóte arsenalurile, casarmele și schelele anglese se lucréză ḑi și nópte. Guvernulŭ anglesŭ, se asigură, este hotărîtŭ a nu mai suferi nicĭ o anecsiune nouă din partea Rusiei. Se vorbesce în Londra chiar de unŭ ultimatŭ ce se va trimite la Petersburg.

Situațiunea Angliei este în aceste momente fórte dificilă, pentru că ea este încurcată în rĕsboiulŭ nenorocitŭ cu Sudanesii și pentru că relațiunile ei cu Germania au devenitŭ fórte încordate, de când cu acțiunea africană a lui Bismarck.

Lunea trecută s'a esprimatŭ însușĭ cancelarulŭ germanŭ în modŭ fórte desaprobătorŭ asupra politicei cabinetului anglesŭ, desmințênḑŭ chiar pe ministrulŭ de esterne lordulŭ Granville, care a fostŭ criticatŭ în parlamentŭ atitudinea Germaniei față cu Egiptulŭ.

Unii susținŭ, că prin discursulŭ sĕu — celŭ reproducemŭ mai josŭ — principele Bismarck a voitŭ sĕ dé o lovitură de mórte cabinetului Gladstone, a căreia posițiune și așa este sdruncinată în urma desastrului din Sudanŭ; alții suntŭ de părere, că principele Bismarck de aceea s'a folositŭ de unŭ limbagiu atâtă de aspru și iritatŭ la adresa Angliei, că în casulŭ unui rĕsboiu alŭ ei cu Anglia, în Asia centrală, ea, Rusia, póte se conteze la sprijinulŭ diplomaticŭ și moralŭ alŭ Germaniei.

Versiunea din urmă ni se pare și nouĕ mai naturală și mai verisimilă. Foile englese, ce e dreptŭ, esprimă speranța că misiunea comitelui Herbert Bismarck la Londra va contribui la restabilirea bunei înțelegerĭ cu Germania. Dar este întrebare dacă fiulŭ cancelarului nu are însărcinarea de a pregătí pe Anglesĭ, ca sĕ nu li sĕ pară așa de amarŭ hapulŭ, ce li se pregătesce de marile puteri nordice.

Póte că de aceea cancelarulŭ germanŭ a accentuatŭ în vorbirea sa așa de tare „mănținerea păcii“ pentru că era sigurŭ, că rĕsboiulŭ este la ușă!

—○—

Parastasele întru pomenirea martirilorŭ noștri din 1784—85.

Șieu-Măghiărușŭ, 5 Martie 1885.

Domnule Redactorŭ! Péna mea nu plătesce o zală spre a descrie sdrobirea inimilorŭ nóstre la cetirea veninosului cerculară din Sibiu, care a avutŭ de scopŭ sĕ ne înstreineze de numele marilorŭ martirĭ adevĕrațĭ românĭ Horia, Cloșca și Crișanŭ. Amŭ așteptatŭ cu nerĕbdare publicarea cu grămada a parastaselorŭ ținute, însĕ se pare, că unii se temŭ a'șĭ strica pretinia cu unii și alții; ér cei slabĭ de ângerŭ se temŭ și de ochii notarului sătescŭ.

Fie însĕ cum va fi, de ținutŭ totŭ s'au ținutŭ parastasele amintițilorŭ martirĭ cu tótă splendórea, precum la noi așa și pe aiurea, unde preotulŭ nu scie ceaslovulŭ de-a rostulŭ și pe unde încă n'a apucatŭ a sosi „electriculŭ“ circulară dela Sibiiu.

Fiindcă timpulŭ era fórte frumosŭ și după ce au eșitŭ ómenii din biserică, icĭ și colea se strîngéu ómenii în vorbe, jidanulŭ G. de origine ungurénŭ, se adresă cătră vr'o câțiva Românĭ ḑicêndŭ: „Cum putețĭ cinsti pe nisce tâlharĭ ca Horia?“ Ne fiind eu departe de acea strînsură și vĕḑêndŭ că ómenii se totŭ uită spre mine, mĕ trăseiu acolea și ținuiu jidanului o predică, cum nu i-ar fi putut'o ținé mai bine nicĭ hahamulŭ dela Seghedinŭ. I-am spusŭ că e unŭ ignorantŭ și că nu cunósce istoria, pentru că dacă ar cunósce-o, ar sci că Horia pentru libertatea nóstră 'și-a jertfitŭ viața. Óre Moise, înainte de mântuirea Israeliților, n'a cășunatŭ omorŭ și totușĭ nu'i ḑice nimenea tâlharŭ? Apoi Christŭ n'a fostŭ jertfitŭ de viu pentru că a propoveduitŭ libertatea și egalitatea între ómenĭ?

Incheiu citândŭ din psalmii, ce se citescŭ în sfintele păresimĭ, sentințele: „Sĕ se'ntórcă înapoi și sĕ se rușineze cei ce-mĭ voiescŭ mie rele, căcĭ numai atuncĭ vomŭ puté ḑice cu dreptŭ cuvêntŭ: Mila și adevĕrulŭ s'au întêmpinatŭ, dreptatea și pacea s'au sărutatŭ, adevĕrulŭ din pămêntŭ a rĕsăritŭ și dreptatea din cerŭ a privitŭ.“

X.

—○—

Bismarck despre Anglia.

Cu ocasiunea desbaterei bugetului suplimentarŭ pentru Camerun, prințulŭ Bismarck a ținutŭ în Reichstag unŭ interesantŭ discursŭ asupra politicei coloniale a Germaniei, vorbindŭ cu acéstă ocasiune și despre relațiunile cu Anglia. Bismarck acusă mai ânteiu atitudinea Reichstagului față cu tendințele coloniale ale Germaniei și ḑice că prin acésta streinii prindŭ curagiu, ca sĕ creeze greutățĭ politicei germane. Continuândŭ ḑice:

»Omulŭ este ispititŭ a crede că esistă o legătură internațională de oposiție față cu guvernulŭ germanŭ. Nu póte sĕ fie decâtŭ machinațiunĭ streine, când în Englitera se publică scrisorĭ din partea regilorŭ australienĭ cătră împĕratulŭ și convorbirĭ intime ale agențilorŭ noștri, mai nainte d'a fi cunoscute aicĭ.

»Tóte acestea suntŭ semne de supĕrare din partea Engliterei. Lordulŭ Granville este în eróre când crede că sfatulŭ meu era pentru ca sĕ ia Egiptulŭ. Acésta este o eróre mare, care mĕ silesce sĕ vorbescŭ mai pe față și nu după cum suntŭ obicĭnuitŭ. Eu nu am obiceiulŭ de a dá sfaturĭ guvernelorŭ strĕine și nicĭ n'am datŭ vre-unŭ sfatŭ în privința Egiptului; mi s'a cerutŭ însă adeseorĭ sfatulŭ atâtŭ prin rĕposatulŭ meu amicŭ politicŭ și personalŭ, lordulŭ Ampthil, câtŭ și prin ambasadorulŭ nostru din Londra; în ambele casurĭ am fostŭ întrebatŭ, dacă n'așŭ fi dispusŭ sĕ dau unŭ sfatŭ séu unŭ semnŭ guvernului englesŭ în privința Egiptului. Eu totdéuna am rĕspunsŭ, mai pe urmă în Septemvre 1882, că în calitatea mea de ministru germanŭ trebue sĕ mĕ abținŭ de a dá guvernului englesŭ unŭ asemenea sfatŭ, pentru că acésta trage după sine óre-care rĕspundere. După aceea amŭ fostŭ întrebatŭ, dacă nu suntŭ dispusŭ sĕ-mĭ dau celŭ puținŭ pĕrerea. Amŭ rĕspunsŭ că eu ca diletantŭ în politica englesă și chiar dacă așŭ fi ministru englesŭ n'așŭ fi de părere sĕ se anexeze Egiptulŭ; așŭ fi însĕ de părere sĕ se ocupe în Egiptŭ, ca intermediarŭ între Englitera și India, o posițiune, prin care sĕ se asigure interesele englese. Dacă acésta s'ar face sub suzeranitatea Sultanului, atuncĭ Englitera ar evita d'a provoca rivalitatea Franciei. Acésta ar fi pĕrerea mea ca ministru englesŭ. Am adausŭ că dacă Englitera preferă sĕ enexeze Egiptulŭ, noi nu vomŭ căuta de a-o împedeca. Pretinia Engliterei ne este mai scumpă decâtŭ viitorulŭ Egiptului. Totușĭ se póte prevedé că anexiunea va provoca desbinărĭ marĭ între Englitera și puterile europene și va creá dificultățĭ față cu Mahomedanismulŭ; acéstea s'ar micșora însĕ fórte multŭ, dacă Englitera s'ar întocmi în Egiptŭ sub firma Sultanului. Am mai ḑisŭ că opiniunea publică din Francia póte că acum s'ar învoi chiar și cu anexiunea, ar remâné însĕ órecare nedumerire și nĕcazŭ.

Amŭ fostŭ nevoitŭ sĕ dau aceste lămurirĭ spre a rĕsturna insinuațiunile cum că eu așŭ fi abătutŭ guvernulŭ englesŭ din calea virtuței prin promisiunĭ amăgitóre. Eu, după ce mi s'a cerutŭ sfatulŭ, amŭ spusŭ numai ce așŭ face, décă așŭ fi ministru englesŭ, ceea ce suntŭ veselŭ că nu suntŭ. Amŭ făcutŭ acésta din convingere că și pe acéstă cale potŭ folosi scopului pe care îlŭ urmărescŭ: mănținerea păcii.

»Sperŭ că în urma lămuririlorŭ mele, nĕcazulŭ Engliterei pe noi (care póte că este numai aparentŭ, deórece atuncĭ când cineva are motivŭ sĕ fie supĕratŭ causa o caută mai bucurosŭ la alții decâtŭ la sine) se va potoli și se va puté restabili buna înțelegere. Nu este de câtŭ o eróre de apreciere din partea Engliterei, când ea privesce ca unŭ pericolŭ pentru coloniile ei modestele nóstre încercărĭ coloniale în Camerun, Noua-Guină, Noua Britanià și Fideji.«

—○—

Din Reichstagulŭ germanŭ.

In ședința dela 4 Martie st. n. Reichstagulŭ germanŭ se ocupă cu postulŭ pusŭ în bugetŭ, de alŭ doilea directorŭ în ministerulŭ de esterne. In desbaterea generală asupra bugetului ținŭ Liebknecht o cuvêntare de o oră pornindŭ dela cele mai nouĕ mărturisirĭ ale cancelarului referitóre la politica esternă. Lui Liebknecht îi pare rĕu că se slăbescŭ silințele de reforme sociale ale guvernului, carĭ în adevĕrŭ nicĭ odată nu au fostŭ seriosŭ cugetate. Bismarck, diplomatŭ alŭ școlei vechĭ, folosesce ideile moderne celŭ multŭ ca cai de înhămatŭ înainte. Câtŭ de puținŭ i-a impusŭ cancelarului Reichstagulŭ, totŭ atâtŭ de puținŭ i-a impusŭ lui, oratorului, cancelarulŭ. Susținerea păcei în Europa este meritulŭ de căpetenià alŭ nihilismului rusescŭ și alŭ democrației franceze. Reichstagulŭ sĕ'șĭ aducă aminte — după poporulŭ de adrese dela 15 Decemvre, acestŭ nereușitŭ plebiscitŭ — că parola este: »Aicĭ Reichstagulŭ, aicĭ cancelarulŭ.« Social-democrații ar respinge acum chiar întregŭ bugetulŭ.

In desbaterea specială asupra postului de directorŭ declarară Richter, în numele maiorității liberalilorŭ, și

Frankenst, în numele centrului, că vorŭ stărui pentru respingerea titlului. Richter accentuà că cestiunea trebue tratată numai ca posiţiune din bugetŭ, ér oratorulŭ centrului observà, că defăimările şi bănuelile maiorităţii dela 15 Decemvre facŭ imposibilă o schimbare a atitudinei tovăraşilorŭ săi. In numele minorităţii liberale vorbì apărându-se Rickert. Din următórele vorbirĭ suntŭ de amintitŭ vorbirea conservatorului de Wöllwarth şi a democratului Payer. Vorbirea lui Wöllwarth produse o viă nelinisce. Intre altele ḑise elŭ, că dela 15 Decemvre s'a închegatŭ în poporŭ părerea, că numai e nicĭ o cinste, sĕ fii membru alŭ Reichstagului. Maioritatea pare că nu are nicĭ o considerare pentru sufletulŭ poporului. Payer observà, că în astfelŭ de cestiunĭ ar trebui sĕ se cedeze mai puţinŭ cancelarului. Windhorst încă esaminéză atacurile lui Wöllwarth. Elŭ le privesce acestea dreptŭ unŭ simptomŭ alŭ simţului de dreptate ce decade, dreptŭ espresiune a ideilorŭ bizantine şi speră, că partidele dreptei vorŭ desaprobà pe acestŭ oratorŭ. Centrulŭ nu are causă sĕ se témă de disolvare. Décă elŭ votéză érăşĭ în contra postului alŭ doilea de directorŭ, urméză voinţei alegĕtorilorŭ lui.

Posiţiunea s'a primitŭ cu 172 contra 153 voturĭ. Maioritatea liberală, cu centrulŭ, socialŭ-democraţii, partida poporului şi Polonii au fostu în minoritate.

La desbaterea posiţiunei despre cheltuelile pentru transformarea consulatului din Capstadt într'unŭ consulatŭ generalŭ se atinseră de mai multe orĭ relaţiunile cu Anglia. Kalle ḑise, că interesele germane în oceanulŭ sudicŭ pretindŭ unŭ scutŭ mai tare, de când Anglia a doveditŭ o atitudine duşmănósă. Richter mustră pe cei ce ţinŭ aşa cuvêntărĭ aţiţătóre împotriva Angliei; ce privesce actualele greutăţĭ diplomatice, va şti principele Bismarck cum sĕ păşéscă. Luândŭ a doua óră cuvêntulŭ, Richter ḑise, că pentru atitudinea guvernului englesŭ nu se póte învinovăţi poporulŭ Angliei, că nu esistă nicĭ unŭ contrastŭ între Germania şi Anglia rudită prin istoriă şi dinastiă. Nu aprobă politica colonială, ce voiescŭ sĕ o introducă liberalii naţionalĭ. Nu e bine, ca tocmai când se facŭ pertractărĭ de aplanare cu Anglia, sĕ se tórne uleiu în focŭ.

Anglia şi Rusia.

In şedinţa de la 4 Martie n. a camerei lorḑilorŭ din Londra s'a vorbitŭ despre înaintarea Ruşilorŭ în Asia centrală. După cele mai nouĕ informaţiunĭ ale lui Sir Lunsden, Grandville împărtăşĭ că ante-posturile rusescĭ au ocupatŭ pasulŭ Zulficar şi Sariyazi, ér unŭ postŭ s'ar afla în Yulatan. Colonelulŭ Glifanoff s'a retrasŭ, cum se presupune, la Sariyazi. Guvernului rusescŭ i s'au făcutŭ obiecţiunĭ şi s'a staruitŭ, sĕ dea stricte instrucţiunĭ comandanţilorŭ săi, sĕ se opriascǎ dela înăintările acestea, cari ar puté da nascere la unŭ conflictŭ a ante-posturilorŭ afgane şi rusescĭ. Impărtăşĭ mai departe, că guvernulŭ rusescŭ a respinsŭ prin rĕspunsulŭ sĕu dela 24 Februariu obiecţiunile Angliei, de-a se retrage dela Sariyazi şi dela pasulŭ Zulfikar. Elŭ asigură însĕ, că oficerilorŭ li s'a datŭ ordinŭ, sĕ pună multă grijă pentru evitarea conflictelorŭ cu Afganii. Orĭ ce felŭ de încurcălĭ se potŭ produce numai în casulŭ, când Afganii ar atacà ante-posturile rusescĭ.

Lunsden, care îşĭ dă silinţa, sĕ împedede orĭce conflictŭ, a sfătuitŭ pe Afganĭ sĕ rĕmână nemişcaţĭ în posiţiunile lorŭ. Acestŭ sfatŭ l'a încuviinţatŭ guvernulŭ englesŭ şi a trimesŭ lui Lunsden instrucţii, sĕ stărue, ca Afganii sĕ nu înainteze peste actualele lorŭ posturĭ. Pertractările cu Rusia se continuă. Mai împărtăşĭ în urmă, că este imposibilŭ a hotărî, cari suntŭ adevĕratele fruntarii.

Ellenborough întrebă, décă camera înţelege mărturisirile ministrului aşa, ca din ele sĕ reésă intenţiunea Ruşilorŭ, d'a înainta spre Herat? — Rĕspunḑêndŭ Kimberley ḑice, că aruncândŭ ochii pe chartă, te convingĭ că aicĭ e vorba de o însemnată înaintare a Ruşilorŭ spre Herat. Vorbindŭ apoi Lothian întrebă, décă crede camera lorḑilorŭ, că unŭ rĕsboiu ruso-englesŭ sĕ fiă dependinte de sorţii unui conflictŭ între ante-posturile afgane şi rusescĭ? — Granville cerù în sfârşitŭ, sĕ se amânţe în acéstă cestiune o interpelare.

DIN SUDANŬ.

Corpulŭ de ostŭ alŭ armatei englese, care va trebuí sĕ se concentreze în Suakim, va consta — lăsândŭ afară pe lucrătorii indigenĭ — din 10000 ostaşĭ. Pentru feluritele trebuinţe ale corpului se vorŭ folosi 15000 cămile, 3000 catârĭ şi 1000 cai. De vreme ce apa în Suakim şi pe drumulŭ către Berber ajunge numai pentru locuitorii ţĕrii, se vorŭ lua o mulţime de aparate de destilat, pentru a procura cele 60,000 gallone de apă, ce sunt de lipsă pe fiecare ḑi. După cum anunţă corespondentulŭ din Cairo alŭ lui „Standard,« supremulŭ comandantŭ englesŭ are de gândŭ, sĕ dea lui Osman Digma o hotărîtóre lovitură, îndată ce tótă puterea armată va fi adunată în Suakim. Indată ce acesta va fi sdrobitŭ, brigada gardei se va întórce grabnicŭ în Anglia, ér restulŭ armatei de expediţiune — vr'o 6000 ostaşĭ — va petrece véra în apropierea Suakimului. O parte din aceste şése mii va fi folosită pentru păḑirea lucrărilorŭ drumului de ferŭ, ér grosulŭ armatei va merge la Sinkat, unde arşiţa nu e aşa de nesuferitŭ, ca la Suakim.

SCIRILE ḐILEI.

„*Tribuna*" din Sibiu érăşĭ este împinsă „în modŭ fatalŭ" spre cértă, dar nu cu »Ellenzék« ci cu »Gazeta.« Temenelele şi plecăciunile ce i le face fóia maghiară, se vede că au încurageat'o de a lovi în confraţii ei, écă aşa din chiar seninŭ şi cu trénca-flénca. Insinuaţia perfidă însă ce o 'mpletescŭ onoraţii colegĭ dela »Tribuna" în articululŭ lorŭ încurcatŭ şi confusŭ, ne constrînge, spre cea mai mare părere de rĕu a nóstră, a'i face sĕ'şĭ cunóscă odată şi dumnélorŭ lungulŭ nasului

—0—

Ni se scrie din Pesta cu data de 5 Martie: «Nu sciu dacă vĕ este cuuoscutŭ că dela finele lunei curente „Viitorulŭ« va încetá d'a mai apăré. Va apăré însĕ o altă fóiă cotidiană cu numele »Pressa română" la începutulŭ lunei viitóre, alŭ cărei redactorŭ se ḑice că va fi deputatulŭ Truţa. (?)"

—0—

In întrunirea literară de alaltă-séră (Joi 20 Febr.) d-şóra A. Blebea a cetitŭ »Comóra de pe muntele Rărĕu" de Gane, ér d-lŭ A. Bărseanu nuveleta »Istrati Gorăuţŭ« de Slavicĭ.

—0—

In »Analele sciinţei istorice" carĭ se publică din partea Societăţii istorice din Berlinŭ (Iahresberichte der Geschitswissenschaften. Tom. IV) a apărutŭ o dare de sémă fórte interesantă din partea d-lui Nic. Densuşianu despre literatura istorică română, dela începutulŭ seculului presentŭ şi până în anulŭ 1883.

După câtŭ ne este cunoscutŭ, direcţiunea acestei însemnute publicaţiunĭ voia la începutŭ sĕ însărcineze pe unŭ scriitorŭ ungurŭ, ca sĕ facă în fiecare anŭ dărĭ de sêmă despre mişcarea literaturei istorice la Românĭ. Ne putemŭ închipuí cum ne înfăţişau în străinătate literatura nóstră istorică »prietinii« noştri dela Pesta. Astfelŭ nu putemŭ decâtŭ sĕ ne bucurămŭ, că la rugarea direcţiunii d-lŭ Densuşianu a promisŭ sĕ fie şi pe anii următorĭ referentulŭ regulatŭ alŭ acestei publicaţiunĭ în ce privesce pe Românĭ.

—0—

»Ellenzék« dela 4 Marţiu scrie: »Pentru maghiarisare oraşulŭ Csaktornya a premersŭ cu frumóse esemple de sacrificii. Elŭ a datŭ pe séma reuniunei asilului de copii unulŭ din edificiile sale, în care sĕ pótă primí mulţĭ copii de limbĭ strĕine, precum şi copii sĕracĭ, pentru carĭ părinţii lorŭ nu potŭ plătí, — şi carĭ în etatea lorŭ fragedă sĕ inveţe limba maghiară." Atragemŭ atenţiunea părinţilorŭ sĕ se ferĕscă de a-şĭ înstrăiná copii, căcĭ acĭ nu e vorba de binefacere, ci de maghiarisare.

—0—

»Naţiunei» i se comunică scirea, că guvernulŭ românŭ a denunţatŭ Miercurĭ conventiunea comercială cu Austro-Ungaria.«

—0—

In Bucurescĭ s'a înfiinţatŭ unŭ „Cercŭ agricolŭ« care tinde la întemeiarea şi lăţirea reală a instrucţiunii agricole prin sate, aplicarea în modŭ eficace a poliţiei sanitare rurale, înmulţirea şi îmbunătăţirea căilorŭ de comunicaţiune, perfecţiunea sistemului generalŭ de cultură vegetală şi a crescerei vitelorŭ, întroducerea industriilorŭ agricole, eftinirea transportului pe liniile ferate, atragerea capitalului către întreprinderĭ agricole, siguranţa reciprocă a transportului, construcţiunea cheiurilorŭ şi înfiinţarea de docurĭ, restrângerea drepturilorŭ de cârciumĭ, înfiinţarea de ferme modelŭ, înmulţirea ḑilelorŭ de lucru prin dedarea sătenilorŭ pe timpŭ de érnă la meşteşugurĭ uşóre, degrevarea proprietăţei rurale de sarcinĭ escesive şi repartiţiunea acestorŭ sarcinĭ şi asupra averei mobiliare, înfrânarea hoţiilorŭ de vite şi asigurarea lorŭ contra perderei, prelungirea în modŭ generalŭ a termenului de arenduire a moşiilorŭ, drenarea şi irigarea treptată a pămênturilorŭ, canalisarna rîurilorŭ pentru navigaţiă, fertilisarea ţĕrinelorŭ, ţinerea unei comptabilităţĭ minuţióse şi esacte în esploatare, armonia dintre proprietarŭ, arendaşŭ, sătênŭ ş. a.

—0—

»Liberalulŭ" aflà, că strămutarea „Convorbirilorŭ literare" dela Iaşĭ la Bucurescĭ s'a hotărîtŭ. Odată cu venirea d-lui Iacobŭ Negrutzi în capitală, şi revista literară va apăré aci.

- 0—

D. Ananescu, directorulŭ liceului St. Sava din Bucurescĭ, şi M. Coloianu, directorulŭ liceului din Craiova, au rĕposatŭ.

—0—

In Berlinŭ se pregătesce unŭ imposantŭ conductŭ cu facle în onórea prinţului Bismarck. Ordinea conductului va fi dată în sarcina oficerilorŭ In frunte vorŭ merge studenţii, după carĭ vorŭ urma corporaţiunile celelalte. Academia de arte pregătesce măreţe grupe şi va coopera şi cavaleria de gardă. In grupa alegorică, cea principală, va fi representatŭ cancelarulŭ printr'o persónă, care are o asemĕnare isbitóre cu cancelarulŭ Iluminaţia va fi splendidă Afară de facle, se vorŭ purta la conductŭ diferite lampióne, stégurĭ, diferite embleme şi lampe electrice.

—0—

Statistica oficială pentru provincia Grenada dă următórele cifre: 690 morţĭ şi 1,173 rănıţĭ, 3,342 case distruse şi 2,138 stricate, din causa cutremurelorŭ de pămêntŭ ce s'au succedatŭ dela 25 Decemvrie.

—0—

La Dorpat s'a găsitŭ o tipografiă secretă complectă şi proclamaţii de ale comitetului executivŭ, s'au găsitŭ mai multe sute de scrisorĭ, mai tóte fără iscălitură. S'au arestatŭ doi studenţĭ ruşĭ, carĭ erau sĕ ducă cu ei câteva obiecte din locuinţa rĕposatului studentŭ Pereleaiew dar în locuinţa lorŭ nu s'a găsitŭ nimicŭ suspectŭ. Numĕrulŭ celorŭ compromişĭ e mare. Se crede că Pereleaiew a muritŭ înăbuşindu-se în patŭ într'unŭ accesŭ de epilepsiă. Elŭ era chimistŭ şi a statŭ sub supraveghere secretă poliţienéscă.

Către învĕţătorii Sĕlăgenĭ.

Ţéra Oltului, finea lui Februariu v. 1885.

«Acum se încércă cruḑii în órba lorŭ trufiă,
Sĕ ne răpéscă Limba, dér morţĭ numai o dămŭ.«

Stimate Dle Redectorŭ. In Nr. 36 alŭ preţuitei foi ce redigeţĭ s'a publicatŭ unŭ concursŭ, carele, o presimţŭ, a trebuitŭ sĕ împle de bucuriă nesp să inima fiecărui românŭ bine simţitorŭ, şi în specialŭ inima nóstră a învĕţătorilorŭ românĭ de pretutindenea. Este vorba de premiile cele douĕ, cari s'au publicatŭ din partea comitetului desp. XI (Selagianŭ) alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ în favorulŭ învĕţătorilorŭ românĭ selagenĭ. O ideă mai nimerită nicĭ că se póte!!

Fraţĭ învĕţătorĭ selagenĭ! Inaintea vóstră este pusŭ celŭ mai frumosŭ darŭ, înaintea vóstră stă celŭ mai scumpŭ onorarŭ, ce abia ne póte trece când-va prin minte! Decĭ faceţi-vĕ datoria cu consciinţă curată, împliniţi-vĕ chemarea cu tótă sfinţenia şi în fine liniştiţĭ în consciinţa-vĕ, că a'ţĭ satisfăcutŭ aceleia, concurgeţĭ la premiile puse. Concurgeţĭ în aşa numĕrŭ, încâtŭ on. comitetŭ alŭ desp. XI alŭ Asociaţiunei transilvane etc. multŭ sĕ trebue sĕ gândéscă şi chibzuéscă, cum sĕ fiă împărţite premiile mai nimeritŭ.

Faceţi-vĕ datoria, fraţilorŭ, şi concurgeţĭ liniştiţĭ, căcĭ este vorba de remunerarea muncei vóstre oneste, este vorba de recunóscerea cruntei obosell, puse întru luminarea némului nostru!..... Faceţi-vĕ datoria şi concurgeţĭ vĕ ḑicŭ, căcĭ acesta este adevĕratulŭ premiu, acésta este adevĕrata remunerare, ér nu arginţii lui Iuda, preţulŭ sângelui, ce se împărţesce din prtea duşmanilorŭ noştri în sumă de câte 30—50 fl, v. a. cu scopŭ vĕditŭ, ca sĕ vindeţĭ limba şi naţiunea, ca sĕ înveninaţĭ inimile tinerimei vouĕ concreḑute cu veninulŭ omoritorŭ! Faceţi-vĕ datoria, căcĭ numai acésta o pretinde concursulŭ, numai atâta pretinde şi nimicŭ mai multŭ alta, şi numai aceea ce o pretinde şi legea, ér nu ce pretindŭ duşmanii noştri, urgisirea némului din care amŭ eşitŭ!....

Incheiu cu acea ferbinte optare, ca bunulŭ Dḑeu sĕ rĕsplătéscă însutitŭ şi înmiitŭ mărinimosului donatorŭ pentru aceste darurĭ, dorindŭ pe viitorŭ sĕ urmeze acéstă laudabilă faptă şi alţĭ Românĭ bine simţitorĭ şi cu dare de mână, — însă nu cu arginţĭ sunătorĭ, ci cu darurĭ de acestea, darurĭ adevĕratŭ românescĭ, — şi apoi liniştiţĭ putemŭ sĕ privimŭ la viitorŭ, carele de sigurŭ, ne va suride şi noue.

Tot'odată din aceste potŭ vedé şi învaţă multe şi acei fiii rĕtăciţĭ ai poporului, acei pigmei micĭ de sufletŭ carĭ au trecutŭ în serviciile duşmanilorŭ noştri, şi carĭ uitându-şĭ, că s'au alăptatŭ la peptŭ românŭ, rĕmnindŭ la argintulŭ lui Iuda, la preţulŭ sângelui, au începutŭ a lucrá în detrimentulŭ naţiunei mame, din alŭ cărei sênŭ au eşitŭ, dér sĕ nu uite nicĭ p'unŭ momentŭ că Iuda a luatŭ arginţii — însă în urmă s'a spânḑuratŭ!!

Dorescŭ sĕ dée Dḑeu, ca pe viitorŭ sĕ vedemŭ câtŭ mai multe premii de natura acestora, căcĭ atuncĭ isbênda nóstră va fi asigurată, ér ródele muncei nóstre binecuvêntate!..... Sĕ dée Dḑeu, căcĭ o naţiune, carea are consciinţă de sine, în vecĭ nu piere!!

Unŭ învĕţătorŭ oltênŭ.

Raportulŭ secretarului generalŭ
asupra lucrărilorŭ academiei române în decursulŭ anului 1884—1885.

(Urmare.)

4. Lucrarea d-lui At. M. Marienescu intitulată »Sĕrbătorile şi datinele romane vechĭ« începuse a se tităriri încă din anulŭ trecutŭ, şi patru cóle erau tipărite până în ultimele ḑile ale sesiunii generale trecute. In cursulŭ anului s'a tipăritŭ întrégă acéstă lucrare prin îngrijirea Secretariatului şi a autorului, căruia i s'a trimesŭ corectură de pe tóte cólele. Lucrarea a formatŭ unŭ volumŭ în 8⁰ mare de 447 pagine.

5. »Psaltirea versificată de Mitropolitulŭ Dosofteiu.« De mai mulţĭ anĭ, de când am avutŭ fericirea a puté dărui Academiei frumosulŭ şi nepreţuitulŭ manuscrisŭ alŭ Psaltirii în versurĭ a Mitropolitului Dosofteiu cu o mulţime de îndreptărĭ, scimbărĭ şi note marginale scrise de mâna ilustrului prelatŭ, de atuncĭ se impunea necesitatea de a face o ediţiune critică a acestui preţiosŭ monumentŭ alŭ literaturei nóstre din secolulŭ alŭ XVII-lea. Acéstă necesitate se impunea cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ ediţiunea făcută de însuşĭ autorulŭ şi tipărită la Uniev în anulŭ 1673 este plină de greşelĭ de tiparŭ. Dar afară de acésta, manuscrisulŭ fiindŭ scrisŭ pe când Dosofteiu era episcopŭ de Romanŭ, au trecutŭ mai mulţĭ anĭ până la tipărire şi în acestŭ timpŭ elŭ a făcutŭ mai multe schimbărĭ în versurile sale, ba unii psalmĭ i-a versificatŭ cu totulŭ din nou.

Ediţiunea nóstră, care s'a tipăritŭ până acum 14 cóle în 8⁰ (224 pagine,) se baséză pe redacţiunea manuscrisului, îndreptându-se cu ajutorulŭ ediţiunii tipărite greşelile strecurate în elŭ de copistŭ, şi însemnându-se ca variante tóte deosebirile, până şi cele ortografice de óre-care însemnătate, carĭ se află între tiparŭ şi manuscrisŭ. In acestŭ modŭ vomŭ avé o ediţiune critică a textului versurilorŭ lui Dosofteiu.

Ediţiunea acésta va fi însoţită de unŭ studiu bibliograficŭ şi literarŭ asupra lui Dosofteiu. Se va studia de asemenea versificaţiunea şi particularităţile fórte însemnate ale limbei întrebuinţate de dînsulŭ în scrierile sale, încheindu-se volumulŭ cu unŭ glosarŭ alŭ cuvintelorŭ mai însemnate din scrierile lui.

Pentru esecutarea acestei ediţiunĭ în bune condiţiunĭ materiale, tipografia Academiei s'a înzestratŭ cu literă cirilică nouă, fiindŭ că cea veche era cu totulŭ usată şi avea o formă urîtă. Spre acestŭ scopŭ, Delegaţiunea a acordatŭ tipografiei unŭ acomptŭ de 4000 lei asupra lucrărilorŭ sale, în vederea trebuinţei ce Academia are adeseorĭ de litere cirilice bune şi frumóse pentru publicaţiunile sale.

6. Codicele voroneţianŭ. In urma cererii D-lui I. Sbiera, care este însărcinatŭ cu tipărirea acestui codice, i s'a trimisŭ 2000 lei pentru acoperirea cheltuelilorŭ de tiparŭ. S'au tipăritŭ până acum 15 cóle în 4⁰ (120 pagine.) Din tóte cólele tipărite d-lŭ Sbiera a trimesŭ la cancelaria nóstră câte două esemplare după carĭ se póte vedé modulŭ în care se face aaésta publicare.

7· Aţĭ alocatŭ în bugetŭ suma de 2000 lei pentru tipărirea volumului asupra lui Coressi cu care colegulŭ nostru D-lŭ Haşdeu era însărcinatŭ a continuá publicarea începută prin textulŭ Psalttrii dela 1577. Acéstă sumă a rĕmasŭ neatinsă, lucrarea nefiindŭ încă presintată.

8. De asemenea a rĕmasŭ neatinsă suma de 3000 lei alocată pentru tipărirea lucrării d-lui Gr. Tocilescu »Ţĕranulŭ românŭ« premiată de Academiă în sesiunea generală din anulŭ 1882. La 1 Iunie anulŭ trecutŭ s'a datŭ manuscrisulŭ autorului, în urma cererii sale, spre a-lŭ revedea şi a mai face unele îndreptărĭ înainte de a-lŭ da la tiparŭ. Peste puţinŭ timpŭ sperămŭ că manuscrisulŭ va fi revĕḑutŭ şi se va începe tipărirea.

9. Suma de 1000 lei pe care aţĭ alocat'o ca ajutorŭ la publicarea catalogului monumentelorŭ epigrafice şi sculpturale ale Museului nostru de anticităţĭ s'a datŭ, dimpreună cu clişeurile făcute de Academiă, d-lui Tocilescu, directorulŭ Museului, care peste puţinŭ timpŭ va începe tipărirea acestei lucrărĭ.

10. Credŭ că este aci loculŭ potrivitŭ pentru a vĕ pune în vedere următorulŭ faptŭ: Vĕ este cunoscutŭ că la 1880 colegulŭ nostru d-lŭ A. Odobescu începuse, între altele, tipărirea vieţii S-ţilorŭ Varlaamŭ şi Ioasafŭ tradusă din slavonesce de Udrişte Năsturelŭ, cumnatulŭ lui Mateiu Vodă Basarabŭ. Tipărirea se începuse după unŭ manuscrisŭ aprópe contimporanŭ cu epoca traducerii care aparţinea Bibliotecei statului şi care acum se află la Museulŭ de anticităţĭ. Din acéstă ediţiune s'au tipăritŭ numai 40 de pagine, ér dela plecarea din ţéră a D-lui Odobescu cólele tipărite, în numĕrŭ de 5, stau în depositŭ la broşuratorulŭ Academiei. Ar fi bine sĕ se hotărască dacă acéstă ediţiune va trebui sĕ se continue în modulŭ cum s'a începutŭ orĭ nu, pentru ca sĕ se scie ce este a se face cu cólele tipărite.

Când se va presenta din nou cestiunea publicării acestui textŭ, se va decide modulŭ în care va trebui sĕ se facă ediţiunea lui, mai cu sémă fiindcă în anii din urmă au eşitŭ la ivélă mai multe manuscrise, cari tóte trebuescŭ sĕ fie întrebuinţate pentru a face o ediţiune sciinţifică a vieţii S-ţilorŭ Varlaamŭ şi Ioasafŭ.

11. In sesiunea generală trecută aţĭ pusŭ în bugetŭ suma de 1000 leí pentru a veni în ajutorulŭ publicaţiunii profesorului Nilles dela Insbruck intitulată »Symbolae ad illustrandam historiam Ecclesiae orientalis in terris Coronae S. Stephani.« Scopulŭ acestui ajutorŭ era de a pune pe învĕţatulŭ autorŭ în posiţiune de a puté imuogăţi publicarea sa cu o serie de documente cari privescŭ directŭ pe Românĭ şi cari altŭ-felŭ nu s'ar fi pututŭ publica de astă dată. Publicaţiunea profesorului Nilles este tipărită întrégă şi peste puţinŭ vomŭ primi exemplarele cari s'au abonatŭ prin numitulŭ ajutorŭ.

Autorulŭ a trimisŭ câte-va exemplare din »Index synopticus« alŭ cărţii din care se vede că mai multŭ de doue din trei părţĭ din volumulŭ sĕu, care trece peste 1000 de pagine, privescŭ directŭ istoria Românilorŭ şi relaţiunile lorŭ cu biserica catolică romană.

12. Lucrarea cea mare asupra limbei române pe care a conceput'o şi a pus'o pe cale de a se realisa M. S. Regele, Augustulŭ şi generosulŭ nostru preşedinte onorarŭ, a fostŭ lăsată de d-vóstră în sarcina d-lui Haşdeu, celŭ mai competentŭ dintre noi în lucrărĭ de acestŭ felŭ. D-sa vĕ va arĕta modulŭ cum a începutŭ »Marele etimologicŭ alŭ României« şi ne va expune progresele ce a făcutŭ lucrarea sa în decursulŭ anului.

Delegaţiunea a îngrijitŭ a se tipări îndată după sesiunea trecută „Programa pentru adunarea datelorŭ privitóre la limba română“ lucrată de d-lŭ Haşdeu, cu ajutorulŭ căreia sĕ se adune materialŭ pentru acéstă lucrare din graiulŭ viu alŭ poporului din deosebitele regiunĭ ale limbei române. Programa a fostŭ împărţită prin ministerulŭ instrucţiunei publice pe la preoţii şi învĕţătorii din tótă ţéra. Rĕspunsurile s'au trimesŭ de-a dreptulŭ d-lui Haşdeu spre a le întrebuinţa la cercetările sale.

Conformŭ dorinţei d-lui Haşdeu, exprimată chiar în programa lucrării presentată de d-sa Academiei şi aprobată, Delegaţiunea a obţinutŭ dela ministerulŭ instrucţiunii publice fondurile necesare pentru a remunera trei tinerĭ cari sĕ dea ajutorŭ materialŭ d-lui Haşdeu la marea sa lucrare.

Materialulŭ pe care-lŭ utiliséză D-lŭ Haşdeu, consistă din peste o sută cărţĭ şi manuscripte române şi şi mai multe sute de documente, în mare parte inedite, afară de mulţimea operelorŭ filologice străine consultate pentru comparaţiunĭ. Pe lângă acésta, deja până acum i-au venitŭ aprópe două sute de caiete din diferite localităţĭ, cu rĕspunsurĭ la Cestionarulŭ elaboratŭ de D-sa. Numai simpla corespondenţă cu autorii acestorŭ rĕspunsurĭ, dela carĭ trebuescŭ cerute lămurirĭ peste lămurirì, necesitéză ajutorulŭ a doi scriitorĭ. Unŭ alŭ treilea, dacă nu mai mulţĭ: este indespensabilŭ la facerea şi mai alesŭ la copiarea extractelorŭ sub direcţiunea D-lui Haşdeu. De şi lucrarea este abia la începutŭ şi de şi D-lŭ Haşdeu promisese în sesiunea trecută numai unŭ micŭ specimenŭ pentru sesiunea de faţă, totuşĭ D-sa are deja de totŭ gata materialulŭ peste primulŭ volumŭ de peste 400 pagine de tiparŭ; unŭ materialŭ consistândŭ din peste 3000 de buletine clasificate.

13. Inainte de a încheia capitolulŭ publicaţiunilorŭ amŭ onóre a vĕ arăta, Comnilorŭ Colegĭ, progresele şi starea actuală a lucrărilorŭ Domisiunii însărcinate cu publicarea colecţiunilorŭ şi lucrărilorŭ istorice rĕmase dela rĕposatulŭ Eudoxiu Hurmazachi. (Va urmá.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 7 Martie. — Comisiunea justiţiară a dietei a începutŭ desbaterea specială a proiectului de lege asupra notarilorŭ regescĭ. Comisiunea financiară a desbătutŭ, fără sĕ modifice, proiectulŭ de lege pentru îmulţirea monedei de aramă. Hegedüs atinse în cursulŭ desbaterei desavantagiulŭ unităţii fiorinului, propuse întroducerea mărcii séu a francului ca unitate. Ministrulŭ de finanţe a declaratŭ că va studia cestiunea şi a vorbitŭ şi despre baterea monedei de nickel.

DIVERSE.

O pungăşiă dibace. — In ḑiua de lăsatulŭ secului, pe la órele 11 şi jumĕtate, unŭ băeţandru ca de 9 anĭ întră într'o cârnăţăriă din piaţă. Cerù trei părechĭ de cârnaţĭ pe care negustorulŭ i le înfăşură în o hârtiă şi i-le dete. Băiatulŭ se oprì unŭ momentŭ încremenitŭ.... Se căută prin tóte buzunarele şi în cele din urmă adresându-se cu o voce rugătóre, ḑise cârnăţarului: — D-le Fritz, amŭ uitatŭ banii pe masă tocmai în momentulŭ când plecamŭ. Te rogŭ, dacă eştĭ atâtŭ de bunŭ, lasă-mĕ sĕ ducŭ cârnaţii acasă, căcĭ părinţii mei suntŭ tocmai la masă şi m'ar dojeni dacă cumva aşŭ întârḑia mai multŭ. Fritz dete din umerĭ, în semnŭ că nu póte. Copilulŭ însĕ oferì negustoriului o vióră veche ce ţiné la supţióră. — Iţĭ lasŭ acéstă vióră, ḑise, te rogŭ păstréz'o ca amanetŭ până m'oi întórce cu paralele. Fritz primì bucurosŭ şi atârnà vióra într'unŭ cuiŭ alăturĭ cu o oglindă. Câte-va minute după plecarea băeţandrului unŭ cupeu se oprì în dreptulŭ cârnăţăriei iar din elŭ se coborì unŭ tênĕrŭ elegantŭ care întrà cu multŭ ifosŭ în prăvăliă. Acesta têrguì ce têrguì şi plătì. Când era sĕ iasă îşĭ aruncà ochii la vióra atârnată în cuiu lângă oglindă şi nu se putù oprì d'a întreba: — A d-tale este vióra aceea d-le? — Nu e a mea, rĕspunse Fritz. — Bună vióră. Aşŭ dorì fórte multŭ s'o cumpĕrŭ. Dau pe ea 100 de lei. — Nu potŭ s'o vênḑŭ cu nicĭ unŭ preţŭ. — Dau pe ea 500 lei. — Nu potŭ s'o vêndŭ. Imĭ este lăsată amanetŭ. — Dau pe ea 1000 de lei. — Imĭ este peste putinţă, rĕspunse Fritz. — Iţĭ dau 1500, 1800 de lei, dă mi-o te rogŭ, ţiu multŭ sĕ posedŭ acéstă vióră. Negustorulŭ dete din capŭ în semnŭ că nu póte s'o vênḑă de i-ar da orĭ-câtŭ de multŭ. — Cum aşŭ face atuncĭ, urmà tênĕrulŭ elegantŭ, ca sĕ-o cumpĕrŭ dela stăpânulŭ ei? — A! aşa e mai lesne, rĕspunse Fritz când o veni aicĭ ca s'o scótă, am sĕ'i vestescŭ că d-ta eştĭ doritorŭ sĕ'i cumperĭ instrumentulŭ. Numai dacă nu te superĭ, te rogŭ sĕ'mĭ arĕţĭ unde domiciliezĭ, ca sĕ potŭ sĕ ţi'lŭ trimitŭ pe proprietarulŭ viórei. — Eu sunt trasŭ la otelulŭ Imperialŭ. Trimete, te rogŭ, pe proprietarulŭ viórei la mine şi spune'i că sunt hotărîtŭ sĕ'i dau orĭ ce sumă va cere pe ea. Tênĕrulŭ galantŭ se suì în cupeu şi pornì. Peste câtva timpŭ intră grăbitŭ în prăvăliă băeţandrulŭ, care lăsase vióra amanetŭ, aduse banii ce era datorŭ şi cerù instrumentulŭ; d. Fritz însĕ nu i-o dete şi începù sĕ se tocméscă cu elŭ pentru vióră: — Nu o vinḑĭ? îlŭ întrebà elŭ. — Nu potŭ, m'ar omorĭ acasă când m'aşŭ duce fără ea, rĕspunse băiatulŭ. — Iţĭ dau 100 lei! — Nu potŭ s'o dau. In fine după órecare tocmélă băiatulŭ se învoì a i-o vinde pe preţulŭ de 800 lei pe care îi numĕrà imediatŭ. Bucuria lui Fritz fù mare când se vĕḑù stăpânŭ peste o vióră pe care puté s'o vênḑă cu 2000 lei. Alergà repede la otelulŭ Imperialŭ, întrébă de numele tênĕrului elegantŭ şi i se rĕspunse că nimenĭ cu acestŭ nume nu locuesce în otel, Alergà la alte otele şi întrebà de numele tênĕrului dar peste totŭ acelaşĭ rĕspunsŭ: — Nu este aicĭ.... Nu'lŭ cunóscemŭ! In cele din urmă bietulŭ Fritz înţelese că a fostŭ jucăria unorŭ pungaşĭ dibacĭ, carĭ i-au răpitŭ cu unŭ planŭ subţire suma de 800 lei. Ca sĕ mai scótă din capete, a vêndutŭ vióra, pe care a luatŭ... sciţĭ câtŭ? Şése lei!

***

Ce etate sĕ aibă mirésa. — Pentru ca tinerii sĕ nu mai comită greşelĭ la însurătóre în ce privesce etatea miresei, „Bonner Zeitung« a găsitŭ o formulă matematică, care nu va fi fără interesŭ pentru tinerĭ. Dacă tênĕrulŭ are n anĭ, atuncĭ mirésa sĕ aibă etatea de $x = \frac{1}{2} n + \sqrt{n}$ anĭ. De esemplu dacă tênĕrulŭ are 36 de anĭ, mirésa sĕ fie de $18 + \sqrt{36} = 24$ de primăverĭ, Negreşitŭ că în casurĭ, când inima e stăpână pe cei ce voiescŭ a li-se cântá »Isaia dănţuesce,« formula de mai susŭ rămâne neresolvată.

***

Gură copilăréscă. — Mătuşa: »Marióro, nu scii, că dacă unŭ copilŭ îşĭ strîmbă faţa atâtŭ de urîtŭ, Dumneḑeu i-o va face sé-i rĕmână strîmbă?« — Marióra: »Nu-i aşa, mătuşică, când erai mică ţi-a rĕmasŭ şi ţie faţa strîmbă?«

***

† **Necrologŭ.** — Alexandru Moruţianŭ recte Doşia, pensionarŭ, după o grea bólă de 2½ anĭ, în etate de 75 anĭ şi în alŭ 35-lea anŭ alŭ fericitei sale căsătorii, şi-a datŭ sufletulŭ în mânile Domnului, în comuna Blăşielŭ.

Fie'i ţĕrina uşóră!

Rectificare. — Parastasulŭ ce s'a oficiatŭ în Lechinţa pentru martirii dela 1785 a fostŭ oferitŭ de d. George Ciaclanŭ, ér nu Cioclanŭ cum din eróre s'a tipăritŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 6 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	98.80	Bonurĭ croato-slavone	103.—
Rentă de hârtiă 5%	94.05	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.40	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	99.—	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50	Renta de hârtiă austriacă	83.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.25	Renta de arg. austr.	84.05
Bonurĭ rurale ungare	103.—	Renta de aurŭ austr.	108 60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.—	Losurile din 1860	138.80
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	102.50	Acţiunile băncei austro-ungare	869 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.50	Act. băncei de creditŭ ung.	311.75
Bonurĭ rurale transilvane	102.30	Act. băncei de creditŭ austr.	303.40
		Argintulŭ	—.—
		Galbinĭ împărătescĭ	5.81
		Napoleon-d'orĭ	9.79½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	60.40
		Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 22 Februariu st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	92¼	—
Renta rom. amort. (5%)	94.95	—
» convert. (6%)	90½	—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	101	—
» „ „ (5%)	86½	—
» » urban (7%)	97	—
» » » (6%)	91½	—
» » » (5%)	84½	—
Banca naţională a României	1200	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	293	—
« » » Naţională	215	—
Aurŭ	10·75%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 7 Martie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.90	Vênd.	8.92
Argint românesc	»	8.80	»	8.85
Napoleon-d'orĭ	»	9.78	»	9.80
Lire turcescĭ	»	11.—	»	11.04
Imperialĭ	»	10.—	»	10.02
Galbenĭ	»	5.70	»	5.76
Scrisurile fonc. »Albina«	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	128.—	„	129.—
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureşianu